

ACC. N:R M. 13498: 1-17.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Småland Upptecknare: Folke Fredénfors, M. arkivgrupp
Härad: Lunnebo Berättare: Hanna Nilsson
Socken: L. Ljunga Berättarens yrke: ämbets eft. lantbrukare
Uppteckningsår: 1950; inlämn. 1955 Född år 1871 i L. Ljunga

Emigration till Amerika m. m. s. 1-17.

ACC. N:R M. 13498: /.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Småland Upptecknare: Folke Svedenfors
Härad: Sunnerbo Berättare: Hanna Nilsson
Socken: S. Ljunga Berättarens yrke: änka efter lantbrukare
Uppteckningsår: 1950 } Född år 1871 i S. Ljunga

inl. 1955

På 1850-talet bodde på Sebbedal en lantbrukare som hette Brandt, hans hustru Johanna, de hade en son som fick namnet Anders Johan, han blev soldat och fick då namnet Bergkvist. Sonen ärvde föräldrahemmet, han ingick äktenskap Aamanda och de fick fem barn, två pojkar och en flicka bosatte sig i Amerika, en flicka och en pojke blev kvar i föräldrahemmet. Brandt o Johanna gick till sina fäder 1880, Amanda levde till 1937 då var hon 83 år. Amanda dog av kräfta. Bergkvist var en stark man, han levde 11 år efter sin hustru, han dog utan föregående sjukdom, det var hjärnblödning ^{han} av dog av, då var han 86 år. Dagen förut dog sonen Gustaf Bergkvist, han var sjuk några dagar i lunginflammation, det var år 1948. Gustaf var då 48 år och yngst av syskonen. Joel på Sunneberg var över 80 år, hans hustru Ingri levde några år längre. ^u Mønter å Schalotta som bodde på Borgen hade fyra barn, två flickor reste till Amerika, den yngsta dottern fick ärva hemmet. Ende sonen Johan är kyrkoherde på Gotland. Schalotta dog 1916, hon var sängliggande i många år. ^u Mønter var en stark natur, han levde till omkring 1940 då han gick hädan. Han var då 85 år gammal.

Alfred Lilja i Björstorp reste till Amerika i sin ungdom och tjä-

Skriv endast på denna sida

nade många pengar. När han kom hem köpte han fastigheten Norregård Björstorp i Hamneda socken. År 1890 ingick han äktenskap med Amanda Karolina, Ivla Hagagård. Hon var lungsiktig så hon levde endast 3 år. De fick en flicka och hon är gift med en brandman och de bor i Hälsingborg och har det bra. 1894 gifte han sig med Blenda från Sjöestabygd i Pjätteryds socken, de fick en pojk, han växte upp och stor. Han hade fått fädernegården men den ville han inte ha, hans håg stod till Amerika, En vacker dag reste han till det förlovade landet, men han tyckte inte om att vara där för han hade inte alltid arbete. En gång hjälpte han till med brunnsgrävning och då förolyckades han. Det föll på honom och det blev hans död. Lilja blev sjuk och kom till Ljungby lasarett där han vårdades en tid för värk. Så kom han hem och då blev han sjuk i lunginflammation, det blev hans död. Det var 1921 så blev han begravd på Hamneda kyrkogård, hans hustru Amanda blev begravd på Ljunga kyrkogård, den andra hustrun Blenda flyttade efter Liljas död tillbaka till sin hemort i Pjätteryds socken, där levde hon till 1945, då var hon 88 år. Hon begravdes på Pjätteryds kyrkogård.

Liljas mor var änka och bodde i en stuga i Hå#, men när sonen bosatte sig i Björstorp tog han sin mor till sig och då hon var frisk hjälpte hon till i arbetet både ute och inne i många år. Så blev hon sjuk i hjärnblödning, blev liggande i sju år. Det var en svår tid för den gamla å ligga sjuk så länge. Sonhustrun Blenda passade henne alla åren. Så kom döden som en välkommen gäst å befriade henne från plågorna. Då

M. 13498:3.

Landskap: Småland Upptecknat av: Folke Svedenfors
 Härad: Sunnerbo Adress: Markaryd
 Socken: S. Ljunga Berättat av: Hanna Nilsson, Änka e. ltb.
 Uppteckningsår: 1950 inl. 1955 Född år 1871 i S. Ljunga

var hon 85 år gammal. Hon blev begravnen i Hamneda kyrkogård. De gjorde en stor-
 artad begravning för henne, både släktingar o grannar voro närvarande. Hennes son
 Johan dog 1940 då var han 72 år. Sonen Gustav dog 1945 vid 76 års ålder. Dottern
 Elin blev äldst av syskonen, hon levde till 1948 och hon var då 84 år gammal.
 På Lugnet bodde ett par makar, de hade en dotter som bar namnet Kajsa. Hon gifte
 sig med Sven Johan och då flyttade de till Svenstorp. Där kunde de ha två kor,
 gris och höns. Han var stenarbetare. De hade en flicka som hetade Maria, hon gif-
 te sig med hemmanssonen Simonsson i Åkroken i Hamneda socken. De hade många barn
 och de äro döda för många år sedan. Maria hade en syster som hade namnet Josefina,
 hon reste till Danmark och hon har inte låtit höra av sig. Så var det deras bro-
 der Viktor, han bor fortfarande på Svenstorp. Han ingick äktenskap med Mimmi
 Eriksson, Pjätteryd. Kajsa blev sjuk hon blev så väl passad av Mimmi för hon var
 så snäll. Kajsa dog 1901 hon var då 70 år.

Sven Johan levde i många år efter sin hustru, han var sjuk länge. Han var hos
 Simonssons en tid, sedan kom han till lasarettet i Ljungby där han dog. Det var
 kräfta han hade i många år, han var stor & kraftig en duglig arbetare så länge
 krafterna stod honom bi. Han var över 80 år när han dog. Nu blev det Mimmis för-
 äldrar som äro gamla och inte orkade passa sig själv. Då kommo de till Svenstorp
 & där fick de god omvårdnad av sin dotter och där blev de tills döden kom och de

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

ACC. N:R M. 13498: 4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

fick flytta till ett bättre hem, dit deras längtan stod. Så gick det några år, så var det Mimmi som blev sjuk, hon fick en nervschock och hon kunde inte hämta sig igen. Hon gick uppe men gjorde ingenting, hon hade alltid passat upp i alla ting, som mor i huset, men nu sade hon, jag skall inte göra någonting, så blev det. Nu blev det Viktor, som fick ordna med hemmet, passa ko å gris som alltid var Mimmis arbete, hon sade, jag skall inte göra någonting, fast hon var uppe varje dag, klädde sig själv och talade så förståndigt tyckte en, men uträtta något det ville hon inte. Hon sade, det skulle vatt förr, då skulle jag gjort det, men inte nu, och så blev det. Så lade hon sig till sängs några veckor och då blev det Viktor som fick passa upp. Det gjorde han till hennes belåtenhet. Så fick Mimmi lite pension och Viktor något, för han skulle kunna vara hemma å slippa gå borta å arbeta. Allt gick så tyst och stilla tills döden kom som en befriare 1932, då var hon 65 år gammal. Nu är det Viktor, som har blivit liggande, han har varit sjuk i tre år. Han har flyttat in till Karl och Edit, de är så snälla vid honom, så han blir passad på bästa sätt. Tiden är lång, när en skall ligga en sådan tid, det frestar på både nerver och tålamod. Så blir det Daniel på Apelhult, som jag skall tala om. Han hade varit gift och hade sex barn, alla reste till Amerika. Det var några av hans barn, som reste hem och hälsade på honom. Daniel var en stor karl, tjock och fet, prata kunde han. Det var roligt att höga på ho-

M. 13498:5.

Landskap: Småland Upptecknat av: Folke Svedenfors
 Härad: Sunnerbo Adress: Markaryd
 Socken: S. Ljunga Berättat av: Hanna Nilsson, änka e. ltb.
 Uppteckningsår: 1950 inl. 1955 Född år 1871 i S. Ljunga

nom, han var riktigt rolig. Han, korpralen Gren och Nils, de tre gjorde sällskap till kyrkan nästan varje söndag. Inte var det för predikans skull de gick så troget till kyrkan. Nej, det var något annat som lockade dem. När de gick hem gick de in till Karl Johan i Vädagård å satt hela eftermiddagen. Det var sprit de ville ha, det fick de så mycket de ville ha, för pengar förstås. Daniel var omgift, hans andra hustru hette Kajsa. Daniel gick hädan 1902. Kajsa levde i många år efter honom, när hon inte kunde reda sig själv kom hon till Frans Johansson i Boarp. Där var hon tills döden kom som en befriare från hennes lidande, då var hon 75 år 1908. Daniel var nära 80 år när han dog. Nils på Malmat var sjuk en tid han kolade av 1918, då var han 81 år gammal. Hans hustru Ingrid levde många år än efter Nils, hennes döttrar passade henne, hon var över 80 år när hon dog, det var 1931. Nils Magnusson och hans hustru Ingri ingick äktenskap 1872. Då bosatte de sig på Malmary. Där växte upp nio barn, sex flickor och tre pojkar. Alla voro friska och starka. De emigrerade till Amerika en och två tillika, så det blev sju av barnen som reste till Amerika. Alla bosatte de sig i det förlovade landet. Den äldste sonen Agard har gått till vila för många år sen, 1914, och den yngsta sonen Elof har också gått ur tiden, så nu är det bara fem som lever, det är Johan, Maria, Emmelie, Alma och Kristina. Så var det de två yngsta flickorna, som stannade hemma. Anna blev lärarinna, Ida, yngsta barnet i syskonringen blev kvar på fädernegården och ingick äkten-

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

ACC. N:R M. 13498:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

skap med Karl Johansson, Elinge, Hamneda. De har renoverat mansgårds-
byggnaden så där är många rum. Ladugården har de byggt till samt
förbättrat jordbruket. Så nu har de två hästar, fem kor, kalvar och
svin samt en mängd höns, för ägg vill man ha året om.

Nära Sebbedal var ett litet jordbruk som kunde föda en ko. Dit flyt-
tade August Ekman och hans hustru Ida. När de var sammanvigda så bod-
de där i åtta år. Så köpte de Lövsdal å Linnedal så blev det ett hem
man. Det var år 1887. Där bodde de till 1910 då flyttade Ekman å Ida
till Pjätteryds socken, där levde de till 1928, då var de 70 år, li-
ka gamla.

ACC. N:R M. 13498: 7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag skall skriva något om Jonsköp, Lövsdal och Linnedal, det var hemmansdelar var för sig. De hade två kor var, på Lövsdal och Linnedal. 1887 brände husen på Linnedal så blev de båda hopslagna till ett hemman. På Lövsdal bodde på 1850-talet en som hade namnet Anders och hans hustru Britta. De hade två flickor, Emma och Scharlotta. Den familjen flyttade till Hallsjö. Flickorna kom och hälsade på morbror och moster, det var Karl skräddare å Gustava. Under samma tid bodde på Linnedal en som de kallade lille skräddaren. Han hade hustru samt 8 barn, hela familjen reste till Amerika. Då blev det Petter Johan och hans hustru Greta som flyttade till Linnedal. De har bott på gamlehus i många år. Petter Johan och Greta de bodde på Linnedal en tid, sen reste de till Amerika, där de hade sina barn. Så kom en familj från Skåne, som bosatte sig på Linnedal. Hans namn var Lars Olsson, hans hustru Johanna, de hade två barn. Samtidigt kom en familj från Skåne han var namnet Anders Larsson, hustrun Karina, de hade också två barn. De bosatte sig på Lövsdal där de bodde några år. Anders Larsson reste till Amerika. Hustru och barn flyttade till en stuga nära Sommarsäte, där var de ~~XXXX~~ några år. Sedan hämtade Anders Larsson dem till Amerika. Lars Olsson som bodde på Linnedal med sin familj han reste också till Amerika. Han lämnade hustru och barn på ett ställe i Pjätteryds socken, de var där i många år sedan reste de till Skåne. Lars Olsson hämtade dem aldrig till Amerika.

Så kom där en skåning till som bosatte sig på Lövsdal. Det var Hans

M. 13498: 8.

Landskap: Småland Upptecknat av: Folke Svedenfors
Härad: Sunnerbo Adress: Markaryd
Socken: S. Ljunga Berättat av: Hanna Nilsson, änka e. ltb
Uppteckningsår: 1950 inl. 1955 Född år 1871 i S. Ljunga

Strand med hustrun Elna och tre barn. Han bodde på Lövsdal i många år, han brukade jorden bra, han hade häst, 2 eller 3 kor. Där var en liten och gammal stuga. Han byggde ett nytt boningshus, allt är bränt. Så blev det barnen som reste till Amerika, en tid senare var det Hans Strand som emigrerade västerut, till det förlovade landet, lämnande sin hustru Elna och sin yngsta dotter Tilda hemma i Sverige. De flyttade till Bygget några år, så skickade Hans Strand biljett till sin hustru och dotter och så blev det deras tur att resa till Amerika. Under samma tid som Hans Strand bodde på Lövsdal var det en familj från Våresta, Sven och hustrun som hette Sara hade två vuxna barn Johan och Karolina. De bodde på Linnedal, det var snälla människor. Ingen hade något ont till dem. Johan och Karolina var borta och arbetade, så kom de hem till sin far och mor någon gång och vilade sig. Det var föräldrarna glada för att de kom och såg till dem. Så blev det en dag då Sara blev sjuk. Då fick Karolina vara hemma och passa sin mor. Sara var sjuk länge, hon dog på Linnedal och begravdes i Södra Ljunga. Karolina blev hemma hos sin far. Så hände det henne, som så många andra flickor, hon fick en pojke som ingen ville kännas vid. Men efter mycket besvär så blev det en dräng som erkände faderskapet samt betalade 150 kr till henne. Barnet dog då det var 1 år gammalt. Så gick det några år, då kom hon ner med en pojke till, då blev det en skyllad, som bodde nära vid. Han hotade henne till livet, det var han som var den skyldige, det var ledsamma dagar för henne.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

ACC. NR. M. 13498:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Karolina tog till Ryssby, där gifte hon sig och fick ett bra hem. Karolinas far och bror reste till Virestad igen. Efterträdare till Linnedal blev en smed Persson och hans hustru samt två barn. Han byggde en smedja och var där ett par år. Han fick för lite arbete så han och familjen reste till sin hemtrakt igen. Då blev det bönderna omkring som byggde om smedjan till en bastu. Där torkade de linet, bröt det på kvällen. Det var karlarna som bröt och fruntimer som passade upp. De gick in i bastun å tog ut höet och lämnade till karlarna. Dagen efter var det fruntimren som skötte höet. Det var verkligen roligt. Alla pratade och stimmade. Det vankades kaffe med stora "bonnakringlor" å mörka kakor till dopp, så en blev mätt. Det blev ett riktigt smörgåsbord med risgrynspankaka skuren i stora bitar, sedan var det bruna bönor med "sågel" till så var det saftsoppa och kräm till efterrätt. Så var det i den tiden som en trodde att folket var fattiga.

När smeden Persson flyttat från Linnedal så blev det hemmansägaren Karl Jonsson och hans hustru Helena med två barn som blev deras efterträdare. Karl K Jonsson reste långt bort om sommaren å arbetade, kom hem varje höst, han bodde där i många år. Familjen förökte sig, det blev 6 tjocka, feta pojkar, röda och runda i ansikten. De sågo så friska o glada ut. Familjen flyttade om dagen till Elinge i Hamneda socken. Då brändes boningshuset Linnedal ner om natten. Där var ingen åklagare således blev det ingen domare, hon fick ut det lilla som det var försäkrat i.

Det var Lövsdal som Hans brukat i många år innan han reste till Ame-

M. 13498: 10.

Landskap: Småland Upptecknat av: Folke Svedenfors
Härad: Sunnerbo Adress: Markaryd
Socken: S. Ljunga Berättat av: Hanna Nilsson, ä. e. ltb.
Uppteckningsår: 1950 inl. 1955 Född år 1871 i S. Ljunga

rika, sålde kon till familjen Johan och hustrun Emma från Hossaberga i Hamneda socken. De bodde där 6 eller sju år. Familjen förökades, det blev två flickor och två pojkar. Det ville inte nå till. Johan va stor och stark så de kallade honom för "store Johan", men bruka jorden så det nådde till familjens uppehälle, kunde han inte. Ja så började Johan å grubbla på Amerika, det är nog enda utvägen för mej, får jag ha hälsan så kan jag förtjäna pengar och försörja min familj. Det blev så, Johan reste till Amerika, Hustru och barnen lämnade han kvar i Ljunga socken. Johan fick arbete, skickade pengar till sin familj, de bodde här i två år sedan blev det deras tur att resa till Amerika. Emma och Johan var saktmodiga, fromma, snälla människor.

Lövsdal och Linnedal blev en hemmansdel 1887. Då blev det soldaten August Ekman som blev hemmansägare. ~~KXX~~ Han arbetade både hemma och borta, om somrarna hjälpte han bönderna med höet, samt all slags arbete som förekom. Han var snickare, han gjorde bord så fina. Polerade dem, gick till Älmhult och sålde dem. Två små bord bar han på en gång till Älmhult. Han gjorde alla slags möbler, stolar m.m. Ekman var en duglig jordbrukare. Han skötte sitt ställe bra och så hade han sin soldatlön, men det gick åt så fort det kom, för det var en stor familj att försörja. Barnen var inte mycket borta, de var hemma tills de gifte sig. Ekman och hans hustru Ida hade sex barn. Det var två pojkar och fyra flickor. Alla växte upp och blev stora. Hilda, Ernst, Sally, Agard, Astrid, Alma, det var deras namn. Hilda gifte

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

ACC. N:R M. 13498:11

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

sig med hemmansägare Karl Johan, Björstorp, Hamneda. Ernst blev såg-
mästare och gifte sig i Pjätteryd. Sally gifte sig med Karl Karlsson,
son till handlande Johan Karlsson, de bosatte sig i Klövshult. Agard
reste till Danmark, där blev han familjefader till många barn. Han
blev sjuk vid 35 års ålder. Astrid gifte sig med en målare i Älmhult.
Äktenskapet blev kort, hon dog vid 30 år. Alma blev hustru till en man
som tog sig på att lägga stora broar, så hade han många arbetare under
sig, själv tjänade han mycke pengar. 1910 flyttade Ida och Ekman till
till Pjätteryds socken, köpte en hemmansdel och bodde där tills de slu-
tade sina dagar. De blev sjuka båda, Ekman dog, det blev begravnin-
g för honom om ^{hel}fredagen. En vecka senare samlades begravningsföljet åter,
då var det Ida som jordfästes. De var födda 1858, lika gamla 70 år när
de dog. Ekman med familj bodde på Jonsköp i 23 år. Nu blev det amerikanare
som sätter sig ned på Jonsköp några år. Albin och Alma med två barn.
Albin reste till Amerika igen, om något år reste Alma och barnen. De
var sjuka, lungsiktiga, så de levde i Amerika endast några år. Alma
dog först sedan pojken Ernst, som gick hädan. Så gick det en tid så
blev det Albin som gick till sina fäder. Den yngsta pojken Karl lever
i Amerika. Alma, Albin voro så lyckliga och glada med varandra, de
var inte 40 år då de gick bort.

Ja, nu skall jag börja och skriva om en ny hemmansägare som kom från Skåne till Jonsköp med familj. Hans namn är Elof Persson. Hans hustru Anna med tre barn, Märta, Alva och Axel.

Barnen blevo sjuka, doktorn kom. Det var difteri, som alla tre barnen

M.13498:12.

Landskap: Småland Upptecknat av: Folke Svedenfors
Härad: Sunnerbo Adress: Markaryd
Socken: S. Ljunga Berättat av: Hanna Nilsson, ä. e. ltb
Uppteckningsår: 1950 inl. 1955 Född år 1871 i S. Ljunga

hade. Flickorna blevo friska, pojken dog. Han var 4 år. Persson brukade sitt ställe så han kunde ha häst, tre kor och två svin om året. Persson han handlade med hästtagel och skrot så han tjänade många pengar bredvid sitt ställe. Skog har han också sålt. Nu har de pension, de är över 70 år var, vid god hälsa båda två. De brukar jorden något lite så de har ko och några höns. Deras fläckka Märta är sinnesslö, det har hon alltid varit. Hon kunde inte gå i skolan, inte tvätta eller klä sig själv. Hennes mor har fått passa upp i allting för henne. När hon var 16 år fick hon lite pension som blev beviljat med mycket besvär, nu är Märta 46 år. Nu blir det Alva som jag vill tala om. Hon tog plats när hon var 14 år här omkring. Senare reste hon till Danmark till sin faster och var hembiträde i några år. Så kom Alva hem till sina föräldrar ett par månader, så blev det till Skåne hon reste, hade plats några år som jungfru. Där i Skåne blev hon bekant med en arbetare som blev hennes livsledare. De bosatte sig i Höganäs, de har åtta barn. Den äldste är 21 år, den yngste 1 år. Nu har de byggt ett boningshus som är välordnat. Köpt möbler på avbetalning. De äldsta barnen är borta. Det är tre som går i skolan på en gång. Alva är 44 år. Axel Persson som var spelman, korgmakare och jägare bodde hos sin bror i många år. Han hade hjärtfel som ändade hans liv, då var han 40 år gammal.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

ACC. N:R M. 13498: 13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Träskomakaren Brandt bodde på Sebbodal. Han var gift två gånger. I första giftet fick han en son, som fick namnet Israel, i andra äktenskapet var det också en son vid namn Anders Johan. Hans mor hade namnet Johanna. Så bodde där en tant som var gammal och som socknen betalade för. Hon bar namnet Anna-Stina, hon gick omkring i stugorna varje dag. Hon kunde så bra berätta vad folk gjorde och vad folk sade. Så var hon i Hamneda. Det var kväll, drängen i prästgården såg henne komma, tog han ett lakan om sig å ställde sig på vägkanten där hon gick fram. Så var det en stormpång i Hamneda, nyss begravd, då trodde hon att det var han som gick igen, för hon hade sett honom. Hon hade öknamnet "Smölan", hon fick mat var hon kom. Det var därför hon gick. Brandt dog 1875, då var han nära 90 år gammal, hans hustru levde 10 år efter honom. Sonen Israel gifte sig med Matina, de hade tre barn som växte upp. Hustrun blev sjuk och låg till sängs i många år. Under sjukdomstiden blev det att hon skulle föda barn. Det blev tvillingar. Då gick Israel till pastorn i Hamneda och bad honom komma till Lindeberg å döpa några barn. Då sade pastorn "hur många barn är det då". Israel sade att det var två när han gick från hemmet, hur många det är nu det vet ja inte. En gång var det några som sade till honom hur han kunde vara så glad, somhar så tråkigt i hemmet. Då sade han, ännu tål jag 5 skålpund till, Tvillingarna dog. Dotterna Anna-Leña gifte sig med urmakare August Johansson å Pjätteryds socken. Anna-Lisa och Emil reste till Amerika. Israels hustru Matina är död nu. Nu går Israel själv några år. Så en vacker dag gifter han sig för andra gången med småskollärarinnan Ingrid från Läsary i Ljunga

M.13498:14.

Landskap: Småland Upptecknat av: Folke Svedenfors
 Härad: Sunnerbo Adress: Markaryd
 Socken: S. Ljunga Berättat av: Hanna Nilsson, ä.e. lth.
 Uppteckningsår: 1950 anl. 1955 Född år 1871 i S. Ljunga

socken. Han hade sin mor med sig, hon var duktig, hon lagade maten och Israel skötte sitt jordbruk med hjälp av en 16 - års flicka. Om somrarna hade han fyra kor. Hustrun Ingrid behöll sin skola i Ösjö. Hon gick den långa vägen måndags morgon och lördag eftermiddag. Hon var mycket hallt. På den tiden kunde de gå långa vägar om de rätt va invalider. Israel och Ingrid levde tillsammans nära 20 år. Då hade Israel det riktigt bra. Hans årtal var 1830. Han var 85 år när han dog. Ingrid levde några år efter sin man. Israel sålde Lindeberg till Gustaf Pettersson ~~1904~~ 1904. Anders Johan Brandt behöll sin fars ställe. Där var små fallfärdiga hus men Anders Johan byggde både boningshus och ladugård, bättrade jordbruket så han kunde ha häst, 3 kor. Snickare var han så han tjänade många pengar jämte jordbruket. Så var det ett litet torp nära Sebbedal, där de hade en ko. Där bodde en lärarinna med sin mor. Senare flyttade de till Daltorpet. Huset är rivet för länge sedan. Två kilometer därifrån var ett torp som vi kallade Skogsnäs. Där hade de två kor. Där bodde en familj som hade en son som hette Johannes. Han var så gammal så hans åratal kunde vara 1830. Han gifte sig med Ingri Pettersson från Ifla i Ljunga ~~XXXX~~ socken. Hon var nog 10 år yngre än han. De hade inga barn. Det räckte så bra till för dem. De hade en stor gris varje år, som de slaktade till jul. De hjälpte bönderna med hösten och potatisplockning, annars var de hemma och skötte sitt jordbruk. Han körde själv jorden med sina kor. Ingri bjöd på kornmjölsvåfflor och gott kaffe. Ja det var ett litet trevligt hem. Omkring 1920 blev Johannes sjuk, han låg

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

ACC. N:R M. 13498:15.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

några veckor. Ingri passade honom. Han sade när han var sjuk, nu blir det snart den långa sömnen, det skall bliva gott att vila. Johannes dog, då gick Ingri till Mellangård i Björstorp å sade vad som hänt. Ja i Björstorp ordnade de med begravningen för Johannes. Ingri blev sjuk när hon kom till Mellangård så hon blev kvar där, och 14 dagar därefter var det slut med henne. Så fick de i Björstorp samla hennes släktingar till begravning igen. Så var det auktion på Skogsnäs. Lösöret såldes och husen revs. 1 km. från Skogsnäs var ett litet boningshus. Där bodde Gustaf Jonason, hans hustru Kristina. De hade tre pojkar och tre flickor. Alla barnen växte upp och har familjer. Gustaf och Kristina flyttade så fort de var gifta, de hade en get och jord så mycket så de hade potatis och grönsaker till husbehov. Han gick under namnet ^{han}handlare Gustaven, hade gårdfarihandel och så samlade han lump. Då hade en dragkärra med sig att lägga lumpen i. Han gick varje sökendag med sin handel, lånade inte hus, gick hem varje kväll. Så blev Kristina sjuk, då gick hon till Ljungby och frågade doktorn för sin sjukdom. Det var kräfta i bröstet, hon fick stanna där, låg där några veckor så blev hon utskriven. Då gick hon hem. Hon hade tagit av sig skorna gick barfota. Det var sommar. Då kom hon in till oss. Mor gav henne både mat och kaffe, hon var bra några år men så kom kräftan igen, då blev det hennes sista. Mor och Johanna på Anderstorp klädde Kristina när hon var död. Det var år 1882. Barnen behöll han hemma, fick lite hjälp av socknen några år, så kom barnen bort efter varandra. Gustav blev själv i stugan. Han fortsatte med sin handel och han hade sparat in 500

M. 13498:16.

Landskap: Småland Upptecknat av: Folke Svedehfors
Härad: Sunnerbo Adress: Markaryd
Socken: S. Ljunga Berättat av: Hanna Nilsson, ä.e.ltb.
Uppteckningsår: 1950 inl. 1955 Född år 1871 i S. Ljunga

kronor när han blev sjuk. Då han inte orkade passa sig själv hyrde han in sig till Bergkvistas å Amanda passade honom till hans död. Ungefär 2 månader låg han till sängs. Begravningen var hos Bergkvistas, han var över 80 år när han dog.. Han hade planterat fruktträd och syrener en bred gång fram. Det var ett litet vackert hem. Nu skall jag tala om ett litet jordbruk som heter Rönnebeck. Det föder 2 kor. Där bodde ett par makar Johan och Helena. Johan är möbelsnickare så han tjänar pengar bredvid sitt jordbruk De har fyra barn, sonen Anders Johan reste till Amerika . August var urmakare och snickare, han ingick äktenskap med Israels Anna-Lena. Matilda gifte sig med Elof på Tuvan, Ida med Ekman. Matilda och Ida gick förbi Jonsköp ofta med dragspelet på bröstet, musik skulle det va. De kunde spela båda två, prata, skratta och vara glada. Så de hade verkligen roligt. Det höll i sig på gamla dagar också. Helena hade två syst^{er}ar Katarina och Anna-Kristina. Det var två fina fröknar. De hade en bror som var Stockholmshandlare. Han hade så mycket siden och silke och andra finheter och gav sina systrar när han var hemma. Det var de två som bodde i de gamla husen på Kråkö. Det var deras bror Karl, han är farfar till Anna i Norragård, Johan på Bönnebeck dog 1896, hans hustru 1894. De var komna till hög ålder båda två. Alla fyra barnen har gått ur tiden för länge sen. Monter köpte jorden och husen är borta.

En kilometer längre bort var ett boningshus, ladugård till en ko. Dit flyttade Petter och Ingri. Petter gjorde så präktiga hornskedar, som gick bra att sälja så

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

ACC. N:R M.13498:17.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

länge som här inte fanns några aluminiumskedar. Men så var han stenarbetare också till yrket så han blev inte arbetslös. Han gick under namnet Skeapetter, hans efternamn vet ja inte. Ingrid gick omkring och sålde hemvävda dukar, förkläde m.m. De hade tre barn, sonen Karl reste till Amerika. Han sparade pengar och skickade till sina föräldrar vilket de väl behövde. Charlotta gifte sig med en änkeman i Strömsnäs. Han hade varit gift med en lärarinna. Det var en fin man hon fick. Jenny var sjukbiträde i Ljungby. Där var en patient från Timsfors, han hade ett jordbruk med häst och några kor. Dit flyttade hon och fick det bra. Petter trivdes inte bra med sin hustru. Han byggde sig en liten koja, endast så stor, som till honom själv. Det var inte långt från hemmet, han redade sig själv där i många år. Men så blev han sjuk och då flyttade han hem. Sonen Karl kom hem innan hans far dog. Han hade gott om pengar men han var inte frisk, han hade sockersjuka. Han gick till Ljungby ofta och sökte doktor, så tog han till sin syster i Strömsnäs där var han till sin död. Han var 40 år.

Ingri flyttade senare till sin dotter och där levde hon många år efter sin son. Lotta var ^{en} fisk på den tiden. Hon passade sin mor tills det blev slut med henne. Så gick det en tid framåt så kom den dagen Lotta blev sjuk. Då kom hon till Ljungby lasarett, Det var kräfta och hon fick stanna där till sin död. Hon var 55 år.